

Warszawa, 21 sierpnia 1933 r.

E05b 63/042

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18244.

Kl. 68 a, 48.

Edmund Fetting
(Warszawa, Polska).

Zamek do drzwi.

Zgłoszono 28 maja 1931 r.
Udzielono 7 kwietnia 1933 r.

Obecnie stosowane zamki do drzwi dzielą się na lewe i prawe, zależnie od kierunku otwierania drzwi, i w tych dwóch odmianach są wytwarzane. Istnieją jednak duże trudności ustalenia zgóry kierunku otwierania drzwi, w szczególności w spółdzielniach, gdzie najczęściej każdy lokator zależnie od własnych potrzeb decyduje, w jakim kierunku drzwi mają się otwierać.

W razie zastosowania zamka, stanowiącego przedmiot wynalazku, niedogodności te zostają usunięte, przyczem zredukowane zostaną koszty z tytułu unieruchomienia kapitału w zapasach, które dotychczas są dość znaczne.

Zamek jest przedstawiony na rysunku, przyczem fig. 1 przedstawia blaszkę czołową, fig. 2 — prawy zamek w częściowym

przekroju, fig. 3 — blaszkę czołową prawego zamka, a fig. 4 — blaszkę czołową lewego zamka.

Na fig. 1 przedstawiona jest blaszka czołowa do prawego zamka. Blaszka ta utworzona jest w kształcie kątownika z dwóch blach *a* i *b*. Zapadka składa się z głowicy *d'* i okrągłego trzona *d*, osadzonego asymetrycznie w głowicy; na końcu trzonu osadzona jest obracalna nasadka, względnie nakrętka *e*.

W celu zamienienia zamka na lewy, należy obrócić blaszkę *b* o 180° około osi pionowej, przyczem rozwiercenie otworów na łebki śrub można z łatwością przebić na odwrotną stronę zwykłym znacznikiem, lub też można otwory odrazu rozwiercić dwustronnie. Zamieniając zamek prawy (fig. 2,

3) na odwrotny, należy odkręcić dwie śruby *c* i odjąwszy blaszkę czołową *b* zamka, obrócić zapadkę *d* o 180° , poczem należy przykręcić blaszkę czołową zamka, obróconą również o 180° . Po wykonaniu tych prostych czynności otrzymuje się zamek lewy (fig. 4). Podobnie zamienić można zamek lewy na prawy.

Ważną zaletą opisanego zamka jest możność zamiany położenia zapadki i blaszki czołowej bez odejmowania pokrywy skrzynki zamkowej, wskutek czego nie-możliwe jest rozsypanie się części składowych zamka.

Wyżej opisany zamek stanowi przykład zastosowania wynalazku do drzwi jednoskrzydłowych, jako najniekorzystniejszy przypadek, ze względu na asymetryczne położenie blaszki czołowej względem skrzynki zamkowej i ze względu na zastosowanie dwustronnej kątowej blachy.

Wynalazek może być w identyczny sposób stosowany do wszystkich zamków do drzwi, to jest zarówno do zamków pojedynczych jak i podwójnych, zwyczajnych

przyłgowych, zatrzymowych i przemien-nych. W ostatnim jednak przypadku na trzonie zapadki *d* w pobliżu głowicy musi być umieszczona dodatkowa nakrętka, jako punkt zaczepienia odpowiedniej dźwigni.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamek do drzwi, znamienny tem, że otwory (*c*) na śruby w blaszce czołowej (*b*), służące do przytwierdzenia tej blaszki do skrzynki zamka, są umieszczone na pionowej osi rygla, przyczem blacha czołowa (*b*) jest przytwierdzona rozłącznie do skrzynki zamkowej.

2. Zamek według zastrz. 1, znamien-ny tem, że posiada rygiel, składający się z głowy (*d'*) i okrągłego trzonu (*d*), zaopatrzony w nakrętkę (*e*), tak iż po odjęciu czołowej listwy (*b*) można ten rygiel obrócić o 180° bez rozbierania zamka.

Edmund Fetting.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

